

«...Нас бойцями зовут»

Влітку 1956 року на за-
клик ЦК ВЛКСМ допомогти
Батьківщині зібрати багатий
урожай на цілиних землях
виїхали на Цілину 238 сту-
дентів Харківського універ-
ситету. Того року за високі
трудові успіхи на збиранні
врожаю студенти нашого ву-
зу (геологи Бойченко, Анд-
реєв, історик Марченко, ра-
діофізик Леонов) були наго-
роджені Грамотами ЦК
ВЛКСМ і грошовими премі-
ями. Другий цілинний уні-
верситетський загін 1958 ро-
ку не лише збирав урожай, а
й будував, ремонтував при-
міщення, активно шефству-
вав над Білоградівською
школою Північно-Казахстан-
ської області (з того часу ця
школа носить ім'я «середня
школа імені ХДУ»).

Стали прекрасною трудо-
вою традицією студентські
будівельні заgonи. Школою
життя називають їх юнаки

і дівчата. Біографія жодного
студента не буде повною,
якщо в ній відсутня участь у
роботі СБЗ. Стала ширшою
географія місць дислокації
загонів ХДУ — тепер це не
лише Цілина, а й Північ,
Крим, Харківська область,
Угорщина, НДР, Чехословач-
чина. Щоліта на роботу
від'їжджають не один чи два
заgonи, а близько 20! Сотні
юнаків і дівчат у робочих
спецівках з емблемою Хар-
ківського університету осво-
юють капіталовкладення, що
обчислюються мільйонами.
А ще ж прочитані лекції,
концерти художньої самоді-
яльності, шефство над шко-
лами...

Секретар комітету комсомолу
університету В. Коробейников
бесідує з командиром «Сєвє-
рянки» В. Шевченко [радіо-
фак], комісаром і командиром
«Імпульсу» Т. Шольбіною та
І. Кирюхіною [фізфак].